

Rapport

Datum: 18 december 1998
Rapportnummer: 1998/564

Klacht

Op 8 december 1997 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. te Delft, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van 's-Gravenhage), werd een onderzoek ingesteld. Op grond van de door verzoeker verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden te weinig onderneemt tegen foutparkeerders voor zijn huis. Hij klaagt er met name over dat de politie hiertegen sinds begin 1997 niet meer is opgetreden. Verder klaagt hij erover dat de politie op 8 september 1997 niet (direct) heeft gereageerd op zijn melding dat er, in strijd met het ter plaatse geldend parkeerverbod, een auto voor zijn huis stond geparkeerd en dat de bestuurder deze niet wilde verplaatsen, alhoewel verzoeker hem op het parkeerverbod voor zijn huis had gewezen.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Een betrokken ambtenaar legde een verklaring af. Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De betrokken ambtenaar deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag aan te vullen. De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. Feiten

1. Bij brief van 24 september 1997 wendde verzoeker zich tot de heer S., hoofdinspecteur van het regionale politiekorps Haaglanden, onderdeel Delft/Pijnacker/Nootdorp. In die brief merkte verzoeker onder meer het volgende op:

"Ik vind dat mijn vrouw en ik door u en uw collega's onbehoorlijk worden behandeld. Ik heb de stellige indruk, dat diegenen die ik bij u aanklaag, in feite tegen ons worden uitgespeeld. Met ons bent u het eens en met de tegenpartij. Ik vind dat oneerlijk, onjuist en onrechtvaardig. Al 17 jaar hebben wij problemen met foutparkeerders, waarin ik het

optreden van de politie onfatsoenlijk en onwettelijk vind. U heeft mij een half jaar geleden in ons zoveelste gesprek op het politiebureau, gezegd:

1. Als de boel weer uit de hand loopt, zoals in 1990, ik per definitie de gevangenis indraai. U bent gedetailleerd op de hoogte van datgene wat voor die tijd, toen en ook daarna is voorgevallen.

2. Elke agent kan een situatie naar eigen inzicht beoordelen en mag dan beslissen wat hem goeddunkt, onder de redenering: 'Waar ik geen last van heb, heeft de klager ook geen last van'.

3. Fout parkeren heeft bij de politie geen prioriteit. Als enige in het hele Delftse politieapparaat bent u bereid geweest foutparkeerders te benaderen, totdat u het begin dit jaar bij een straatventer liet afweten. Pas toen mijn psychiater u benaderde, het foutparkeren duurde toen meer dan twee maanden, heeft u de bewuste man benaderd. Ik vind uw gedrag in deze onbehoorlijk, omdat u weet dat het verboden is voor een inrit te parkeren. Op 23/8/97, 1/9/97, 8/9/97, 13/9/97 en 16/9/97 heeft XX-00-YY (kenteken; N.o.) fout geparkeerd gestaan. Op 8/9/97 heb ik eerst de bestuurster persoonlijk verzocht de auto elders te parkeren, wat botweg werd geweigerd, daarna heb ik u om 16.25 uur gebeld. U zei niet direct een auto beschikbaar te hebben. Na twee uur heb ik weer gebeld. U bleek naar huis te zijn. Om 19.40 uur is de auto vertrokken. We hebben geen agent gezien. De volgende dag heeft mijn vrouw u gebeld. Op stugge wijze heeft u haar verteld, dat er in drie en half uur geen auto beschikbaar was, maar dat u de eigenaar zou benaderen."

2. Bij brief van 27 oktober 1997 reageerde de chef van het bureau Delft-West van het regionaal politiekorps Haaglanden op de brief van verzoeker. In de brief is onder meer het volgende opgenomen:

"Het is inderdaad juist dat het toezicht op fout parkeren bij politie Haaglanden, onderdeel Delft/Pijnacker/Nootdorp, bureau Delft-West, geen hoge prioriteit heeft. Toch worden regelmatig processen-verbaal opgemaakt inzake foutief parkeren. Een criterium voor het opmaken van een proces-verbaal is meestal dat het foutief parkeren de verkeersveiligheid in gevaar moet brengen. Naast het repressief optreden, treedt de politie ook waarschuwend op tegen foutparkeerders. In het door u genoemde geval kon de politie vanwege een tekort aan menskracht niet direct op uw melding reageren. Ook de prioritering was zodanig, dat uw melding niet met hoge prioriteit werd behandeld. (...) Met uw conclusie, dat de politie de wettelijke regels onjuist zou interpreteren en willekeurig zou handelen, kan ik het niet eens zijn. Bij inzet van de politie wordt de verantwoordelijkheid tot verbaliseren c.q. pardonneren neergelegd bij de politieman/-vrouw, waarbij de interpretatie ook nog eens in het bedrijfsprocessensysteem wordt vastgelegd. Gelet op het bovenstaande ben ik van mening dat uw klacht als niet-gegrond moet worden beschouwd."

. **Standpunt verzoeker** Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder **KLACHT** en komt voorts naar voren uit de brief die hiervóór onder A. 1. is weergegeven. C. **Standpunt beheerder regionaal politiekorps Haaglanden**

1. In zijn reactie op de klacht verwees de korpsbeheerder naar de bij zijn brief gevoegde kopie van een ambtsbericht van de chef van het onderdeel Delft/Pijnacker/Nootdorp van 27 maart 1998. De korpsbeheerder liet weten zich in het oordeel van de onderdeelschef te kunnen vinden.

2. In zijn ambtsbericht merkte de onderdeelschef onder meer het volgende op:

"De heer D. klaagde over het niet optreden tegen de bestuurders van auto's die foutief voor zijn woning werden geparkeerd. Hierover had hij reeds vele malen gesproken met de hoofdinspecteur S. Zoals in de antwoordbrief is verwoord, heeft het optreden tegen foutief parkeren geen prioriteit bij het bureau Delft-west, zeker als daarmee de veiligheid en de doorstroming van het verkeer niet in gevaar worden gebracht.

Op 8 september 1997 maakte de heer D. opnieuw melding van een foutief geparkeerde auto voor zijn woning. In het licht van het bovenstaande is de heer D. medegedeeld dat daar geen surveillance-auto voor beschikbaar was. Gelet op de noodzaak tot het stellen van prioriteiten binnen het politiewerk en het bovengenoemde beleid, acht ik de keuze gerechtvaardigd en daarmee de klacht ongegrond."

. **Nadere informatie beheerder regionaal politiekorps Haaglanden** De reactie van de korpsbeheerder gaf de Nationale ombudsman aanleiding de korpsbeheerder de volgende vragen voor te leggen:

"- Wanneer heeft u in de periode vanaf 1997 meldingen van verzoeker ontvangen met betrekking tot auto's die foutief voor zijn woning stonden geparkeerd? - In welke gevallen werd de inrit van verzoeker door de foutief geparkeerde auto's geblokkeerd? - Hoe is op de meldingen van verzoeker in de periode vanaf 1997 gereageerd? - Kunt u aangeven welk beleid in de regio Haaglanden (bij het bureau Delft-West) wordt gehanteerd, wanneer er sprake is van fout parkeren voor een inrit? Hoe wordt in dit verband omgegaan met meldingen van diegenen die door een blokkade van een inrit gedupeerd worden? Hoe wordt in dit verband omgegaan met meldingen waarbij foutparkeerders hun auto weigeren te verwijderen, terwijl zij op het parkeerverbod zijn geweest? - Wat heeft hoofdinspecteur S. in de verschillende gesprekken met verzoeker over de parkeerproblematiek voor zijn woning besproken?" In zijn reactie verwees de korpsbeheerder naar het bij zijn brief gevoegde afschrift van een ambtsbericht met bijlagen van 27 mei 1998 van de chef van het onderdeel Delft/Pijnacker/Nootdorp van het regionale politiekorps Haaglanden. De korpsbeheerder kon zich in die rapportage vinden. In zijn ambtsbericht merkte de onderdeelschef onder meer het volgende op:

"Doordat in 1997 een nieuw computersysteem in gebruik is genomen, is niet meer vast te stellen hoeveel meldingen van D. zijn ontvangen. Bovendien leert de ervaring dat niet alle meldingen daadwerkelijk worden vastgelegd, zeker als de foutief geparkeerde voertuigen niet meer worden aangetroffen. Exacte cijfers omtrent het aantal meldingen, het aantal gevallen waarin de uitrit van D. werd geblokkeerd en hoe op deze meldingen is gereageerd, zijn derhalve niet te verstrekken.

Het beleid ten aanzien van foutief geparkeerde auto's is dat geverbaliseerd wordt indien het verkeer in gevaar wordt gebracht of de doorstroming ernstig wordt verstoord. Hierbij worden de plaatselijke omstandigheden in ogenschouw genomen. Het laden en lossen voor een uitrit is niet strafbaar. In een woonerf zonder doorgaand verkeer wordt dit ruim geïnterpreteerd. In gebieden met een hoge parkeerdruk wordt door bewoners frequent voor de eigen inrit geparkeerd. Hiertegen wordt dan meestal niet opgetreden. Indien bewoners klagen dat voor hun uitrit wordt geparkeerd, wordt meestal geprobeerd de eigenaar/bestuurder te achterhalen via het kenteken en wordt men in de gelegenheid gesteld het voertuig te verplaatsen. Indien dit niet mogelijk is of men weigert op dat moment het voertuig te verplaatsen, wordt een proces-verbaal uitgeschreven. (...) Zoals impliciet in de rapportage van S. wordt weergegeven, heeft D. een dwangmatige aandacht voor de parkeerovertredingen in zijn omgeving en verwacht hij van de politie een instrumentele wetstoepassing waarbij tegen elke parkeerovertreding verbaliserend wordt opgetreden. Aan deze verwachting kan en wil de politie niet voldoen, omdat dit niet in overeenstemming is met het gevoerde beleid en het onderlinge woon- en leefklimaat in een wijk met een hoge parkeerdruk ernstig verstoort." Als bijlage bij het ambtsbericht van de onderdeelchef was het in dit ambtsbericht bedoelde rapport van hoofdinspecteur S. van 20 mei 1998 gevoegd. In zijn rapport merkt S. onder meer het volgende op: "Door de heer D., wonende (...) te Delft, wordt al jarenlang bij de politie geklaagd over het parkeren in zijn woonomgeving. In eerste instantie gingen de klachten over het parkeren van bezoekers van een aldaar gevestigde huisartsenpraktijk. Hierop is herhaaldelijk politie-inzet geweest. Tevens werd er nagegaan of de wegsituatie aangepast diende te worden. Dit heeft er in geresulteerd dat er voor de inrit van de heer D. een kruis op het wegdek werd aangebracht. Hierdoor moest het voor de weggebruiker duidelijk zijn dat er een inrit was. Desondanks bleef de heer D. klagen over foutief geparkeerde auto's. De wijkagent werd herhaaldelijk ingezet om de situatie te plaatse in ogenschouw te nemen. De afspraak was dat als er geconstateerd werd dat de inrit daadwerkelijk was geblokkeerd dat er verbaliserend zou worden opgetreden. Dit heeft in alle jaren slechts tweemaal in een proces-verbaal geresulteerd.

Om de heer D. tegemoet te komen werd met hem de afspraak gemaakt dat hij de kentekens zou noteren van de auto's, die in zijn ogen, foutief geparkeerd stonden. Bijna maandelijks kwam hij langs het bureau met een lijst met kentekens. De kentekenhouders werden dan telefonisch benaderd en gevraagd in het vervolg gebruik te maken van de parkeervakken in de (...). Met de huisarts waren afspraken gemaakt om de cliënten erop te wijzen dat de inrit vrij moest blijven van geparkeerde auto's. Nadat de huisarts vanuit de (...) was vertrokken verminderde het aantal klachten. Er bleven klachten bestaan van de burens die de auto foutief hadden geparkeerd en de bestuurder van de SRV-wagen, die geen gebruik zou maken van de parkeervakken. De burens en de bestuurder van de SRV-wagen zijn door de politie benaderd met het verzoek rekening te houden met de omgeving. Dit gaf onbegrip bij zowel de burens als de bestuurder van de SRV-wagen. Dit omdat de uitrit door hen niet werd geblokkeerd en/of dat er niet foutief was geparkeerd.

Door de buren is er meerdere malen bij de politie geklaagd over de irritante houding van de heer D. zodra iemand in de straat een auto parkeerde voor het laden of lossen. Door mij, rapporteur, is meerdere malen het parkeerbeleid van de politie Delft en later na de reorganisatie van het bureau Delft-west, aan de heer D. uitgelegd. Hem is medegedeeld dat de politie optreedt tegen het parkeren voor inritten en het zodanig parkeren dat de doorgang van het verkeer wordt belemmerd en dat de politie niet optreedt tegen bestuurders waar sprake is van laden en lossen. Met D. was de afspraak gemaakt dat als zijn inrit daadwerkelijk was geblokkeerd door een geparkeerde auto hij te allen tijde een beroep zou kunnen doen op onze dienst. Daarnaast werd hem de gelegenheid geboden een gesprek te hebben over de situatie bij hem in de straat. Van deze mogelijkheid maakte hij regelmatig gebruik. In 1997 heeft er 7 maal een gesprek plaatsgehad. Het ging dan veelal over meldingen van auto's die bij hem in de straat (foutief) geparkeerd hadden gestaan of nabij zijn woning waren geparkeerd. De bestuurders die door de politie zijn aangesproken hebben nimmer geweigerd een foutief geparkeerde auto te verwijderen. Wel lieten zij duidelijk merken, geïrriteerd te zijn als zij aange-

sproken werden voor in hun ogen onbenullige zaken en of de politie niets beters had te doen dan te luisteren naar een man die iedere dag uit zat te kijken of er een auto buiten een parkeervak tot stilstand kwam. Aan de buren werd begrip gevraagd voor de situatie van de klager en zoveel mogelijk rekening te houden met zijn wensen. Ondanks dat er door de wijkagent en de surveillanten over het algemeen werd teruggekoppeld dat de klachten overdreven waren, werd er op een nieuwe melding gereageerd binnen de inzetcriteria en mogelijkheden van het bureau Delft-west."

. **Reactie verzoeker** Verzoeker reageerde niet inhoudelijk op het hem toegezonden commentaar van de korpsbeheerder.

. **Verklaring betrokken ambtenaar** Op 19 oktober 1998 verklaarde hoofdinspecteur S. van het regionale politiekorps Haaglanden, district Delft, telefonisch tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman het volgende:

"Op 8 september 1997 ben ik gebeld door de heer D. over een fout geparkeerde auto. De heer D. gaf toen ook het kenteken van die auto door. Ik heb de melding van de heer D. doorgegeven aan de wijkagent. Ik weet nog dat ik toen ook aan de wachtcommandant heb gevraagd om een surveillanceauto ter plaatse te sturen als er een vrij was. Ik heb de melding van de heer D. niet schriftelijk vastgelegd. Dat heeft ook te maken met de hoeveelheid meldingen die de heer D. doet. Op een gegeven moment leg je dan niet meer alle meldingen vast. Of er op die dag politiefunctionarissen ter plaatse zijn geweest, weet ik niet. Ik kan dat ook niet meer nagaan. Ik weet nog wel dat ik de naam van de kentekenhouder van de fout geparkeerde auto heb opgevraagd. Ik heb getracht deze persoon te benaderen, maar deze bleek geen telefoonaansluiting te hebben. In het algemeen kan ik nog zeggen dat wanneer er sprake van is dat de uitrit van de woning van de heer D. wordt geblokkeerd door een geparkeerde auto, ik altijd politiefunctionarissen ter plaatse stuur."

. **Reactie verzoeker op verslag van bevindingen** In een uitgebreide reactie op het

verslag van bevindingen bestreed verzoeker op vele punten de visie van de korpsbeheerder en de betrokken ambtenaar. Hij concludeerde tot slot dat het regionale politiekorps Haaglanden al 18 jaar lang niet verbaliserend optreedt tegen foutparkeerders in

zijn woonomgeving. Zijn leven in de wijk was daardoor buitengewoon onaangenaam geworden.

Beoordeling

1. Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Haaglanden, en met name het onderdeel Delft/Pijnacker/Nootdorp van dat korps, te weinig onderneemt tegen foutparkeerders voor zijn huis. Met name klaagt hij erover dat de politie sinds begin 1997 niet meer is opgetreden tegen de foutparkeerders en dat niet direct is gereageerd op zijn melding van 8 september 1997 over een fout geparkeerde auto.
2. De korpsbeheerder heeft naar voren gebracht dat het optreden tegen foutief parkeren geen prioriteit heeft bij het bureau Delft-West van het regionale politiekorps Haaglanden. De korpsbeheerder wees op de noodzaak tot het stellen van prioriteiten binnen het politiewerk en achtte de keuze die in dit geval was gemaakt, gerechtvaardigd. Indien er sprake is van parkeren voor een inrit en de bestuurder/kentekenhouders weigert het voertuig te verplaatsen, dan wordt zonodig proces-verbaal opgemaakt, aldus de korpsbeheerder.
3. Voor de beoordeling van dit politieoptreden is het volgende van belang. Een van de taken van de politie betreft de controle van de naleving van verkeersvoorschriften en het - waar nodig - optreden ter handhaving van die voorschriften. De mogelijkheden van de politie om deze taak uit te voeren zijn echter niet onbeperkt. Bij het nemen van een beslissing om wel of niet te reageren op een melding of een verzoek van een burger om controle of bijstand, dient de politie prioriteiten te stellen. Zij dient daartoe een aantal factoren tegen elkaar af te wegen, zoals de ernst en de spoedeisendheid van de betreffende melding, de capaciteit van de politie op dat moment, het aantal overige meldingen en het belang daarvan en de overige werkzaamheden.
4. In het algemeen moet worden opgemerkt dat, gegeven de noodzaak tot het stellen van prioriteiten binnen het werk van de politie zoals hiervoor onder 3. is aangegeven, het op zichzelf niet onjuist is dat de politie niet steeds reageert op meldingen van een burger over foutief geparkeerde voertuigen in zijn woonomgeving. Dat geldt zeker in situaties waar de verkeersveiligheid en/of doorstroming van het verkeer niet in het geding zijn. Voorzover er in deze zaak sprake is geweest van fout geparkeerde voertuigen die verzoeker niet belemmerden zijn huis te bereiken, moet de onderzochte gedraging dan ook als behoorlijk worden aangemerkt.
5. Wanneer sprake is van blokkeren van een inrit, mag van de politie worden verwacht dat zij zonodig daartegen optreedt. Hoofdinspecteur

S. en de korpsbeheerder hebben verklaard dat dit laatste ook gebeurt wanneer de politie kennis krijgt van een dergelijk blokkeren. In dit onderzoek is niet komen vast te staan welke meldingen van verzoeker in 1997 betrekking hadden op het blokkeren van zijn inrit door een foutief geparkeerde auto. Ook ten aanzien van de melding van 8 september 1997 is dit niet duidelijk geworden. Op nadere vragen daartoe van de Nationale ombudsman heeft de korpsbeheerder meegedeeld niet meer te kunnen nagaan hoeveel meldingen van verzoeker in 1997 waren ontvangen en in welke gevallen de inrit van verzoeker was geblokkeerd en hoe door de politie op de meldingen was gereageerd. Door de overgang naar een nieuw computersysteem en de ervaring dat niet alle meldingen daadwerkelijk worden vastgelegd, konden exacte cijfers niet meer worden verstrekt, aldus de korpsbeheerder. Verzoeker heeft zijn klacht op dit punt niet gespecificeerd en heeft voorts niet inhoudelijk gereageerd op de reacties van de korpsbeheerder. Nu niet kan worden vastgesteld in welke gevallen de inrit van verzoeker was geblokkeerd door een foutief geparkeerde auto en of de politie daartegen is opgetreden moet de Nationale ombudsman zich in zoverre op dit punt van een oordeel onthouden.

6. Overigens moet het als onjuist worden aangemerkt dat de politie op geen enkele wijze kan nagaan hoeveel en welke meldingen verzoeker in 1997 heeft gedaan en hoe de politie daarop heeft gereageerd. Van de politie mag worden verwacht dat optreden waarbij sprake is van meer dan eenvoudige controle op enigerlei wijze wordt vastgelegd, al dan niet door middel van een mutatie in het dag- en nachtrapport. Ook bij de overgang naar een nieuw computersysteem mag van een overheidsinstantie worden verwacht dat, gedurende een zekere tijd, informatie uit het oude systeem zoveel mogelijk behouden en toegankelijk blijft.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van 's-Gravenhage), is niet gegrond wat betreft het politieoptreden in het algemeen tegen foutparkeerders, terwijl geen oordeel wordt gegeven over het politieoptreden naar aanleiding van meldingen over het blokkeren van verzoekers inrit.